

ODS

Els nous objectius de desenvolupament sostenible

Els ODS

El **desenvolupament sostenible** és una estratègia que pretén aconseguir que, per a l'any 2030, la situació mundial en matèria de drets humans i individuals sigui plenament sostenible en tres àmbits: l'econòmic, el social i l'ambiental.

Aquesta agenda té com a antecedent els Objectius del Mil·lenni (ODM) i va ser aprovada el 25 i 26 de setembre de 2015 a Nova York per part dels líders mundials reunits en una cimera especial de Nacions Unides (ONU), després de negociacions portades a terme durant tres anys. Es tracta d'objectius a llarg termini enfocats, principalment, a posar fi a la pobresa i reduir la desigualtat, així com incentivar/promoure el treball digne, la igualtat de gènere i la protecció social. Els anteriors ODM van resultar beneficiosos, ja que centenars de milions de persones van sortir de la pobresa extrema, passant de 1.900 milions l'any 1990 a 836 milions al 2015. No obstant això, els ODM no han aconseguit el desenvolupament desitjat perquè la pobresa extrema continua existint i les desigualtats dels països es troben en continu creixement.

com ara la desigualtat de gènere, la desigualtat en l'accés a la riquesa i al poder o la que deriva del creixement de l'atur, principalment el juvenil. L'extremisme violent, les crisis humanitàries que provoquen desplaçaments forcosos de la població, així com el canvi climàtic són una amenaça que podria anul·lar els progressos aconseguits els darrers decennis.

Els governs nacionals són els principals responsables de portar a terme el compliment dels Objectius. Pel que fa al seguiment i examen, els Parlaments nacionals són claus a l'hora de confeccionar pressupostos i garantir la rendició de comptes. Amb això, el finançament internacional ha de tenir un paper també rellevant.

Objectiu 8 dels ODS

Durant molts anys el desenvolupament humà va ser sinònim de creixement en el sentit clàssic o sigui de riquesa econòmica o monetària, o bé de possessió de bens.

Al llarg d'aquests darrers anys, hem assistit a un canvi interessant en la consideració de la importància del treball, o més aviat del treball digne, com a factor de progrés i desenvolupament.

Segons el programa per al Desenvolupament de les Nacions Unides (PNUD): "El treball permet a les persones guanyar-se la vida i tenir una seguretat econòmica. És vital per assolir un creixement econòmic equitatiu, la reducció de la pobresa i la igualtat de gènere."

En el mateix sentit hi ha hagut una evolució en els plantejaments dels nous ODS, que són 17 i tenen 169 metes. Entre ells, l'objectiu número 8 esmenta explícitament la voluntat de: "Promoure el creixement econòmic sostenible, inclús i sostenible, l'ocupació plena i productiva i el treball digne per a tothom".

Això és fonamental, ja que més del 60% dels treballadors i les treballadores no compten amb contracte legal. Es calcula que l'any 2019 hi haurà 212 milions de persones aturades, a diferència dels 201 milions actuals aproximadament. En general, les dones continuen sent víctimes de les taxes més grans d'atur i de les taxes més baixes d'ocupació. A més, són més propenses a patir una vulnerabilitat laboral i una discriminació més grans. Les dones continuen patint també la bretxa salarial, ja que la seva remuneració és un 24% menor respecte al sector masculí a l'hora de fer una feina del mateix valor.

L'Objectiu 8
en busca de promoure el creixement econòmic, sostenible, inclús i sostenible, el treball pla i productiu i el treball digne per a tots i totes.

Opinions de la Confederació Sindical Internacional (CSI) i de l'Organització Internacional del Treball (OIT)

Amb la realització de l'Agenda d'Acció d'Addis Abeba (AAAA: és l'agenda de Nacions Unides per fer front als problemes de finançament a l'hora d'assolir els ODS) sobre Finançament pel desenvolupament es recalca la falta real de compromís i ambició. Es troba a faltar la cooperació internacional sobre qüestions financeres, comercials, sistèmiques i de tributació.

Els ODS no incorporen acords vinculants, ans continuen sent de compliment voluntari i hi ha una manca de mitjans a l'hora de garantir-ne el compliment per part dels Governes. També posen en clar la manca de finançament i de polítiques públiques progressives per portar a terme el compliment dels objectius de l'agenda 2030.

- Les principals crítiques són:**
- Manca de transparència.
 - Supremacia dels Estats Units en les decisions finals.
 - Retraïment del consens.
 - Manca de compromís i d'ambició.
 - Manca de compromís amb caràcter d'obligatori.

